

Sygnatura akt VI W 3190/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 roku

sprawy przeciwko T. K. (1) synowi P. i I. z domu W.

urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 17 maja 2014r o godz. 0:15 we W. na ul. (...) spożywał alkohol w postaci piwa, o nazwie P. (...), oraz zanieczyścił to miejsce poprzez wyrzucenie butelki na trawnik.

tj. o czyn z art. 43' ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w związku z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i art. 145 kw w związku z art. 9 § 1 kw

*****

I. uznaje obwinionego **T. K. (1)** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 43' ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w związku z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i art. 145 kw w związku z art. 9 § 1 kw i za to na podstawie art. 43' ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wymierza mu karę grzywny w wysokości **100 (stu) złotych**;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 17 maja 2014 roku, około godziny 0:15, T. K. (1), wraz z grupą znajomych, przebywał w podwórzu, przy ulicy (...) we W.. Spożywał piwo marki (...) o pojemności 0,5 litra.

Patrolujący okolicę umundurowani funkcjonariusze Policji zauważyli spożywającego alkohol obwinionego i podjęli wobec niego interwencję. Na ich widok T. K. (1) odrzucił butelkę na chodnik.

Następnie odmówił przyjęcia zaproponowanego mu mandatu karnego.

dowód:

zeznania świadka P. D. k. 10, 36;

zeznania świadka P. K. k. 36;

notatka urzędowa k. 4.

T. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył, aby spożywał alkohol, interwencja policjantów była zaś bezzasadna.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, jak również zeznaniom M. C., A. M., P. S. i ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach świadków P. K., a przede wszystkim P. D.. Świadkowie ci zgodnie (P. K. poprzez potwierdzenie okoliczności zawartych w notatce urzędowej) opisali przebieg wydarzeń wskazując na fakt spożywania alkoholu przez T. K. (1) jako bezpośrednią przyczynę podjętej przez nich interwencji. Wskazani świadkowie to funkcjonariusze policji. Pełnili służbę i należycie wykonując swoje obowiązki interweniowali, gdy stwierdzili fakt popełnienia przez obwinionego wykroczenia. Nie było innej przyczyny ich działania, lecz stanowiło ją wyłącznie zaobserwowane naruszenie przepisów prawa. Zgodnie zeznali na czym ono polegało i jak zachowywał się obwiniony. Zeznania tych świadków stanowią obiektywną relację zaobserwowanego przebiegu wydarzeń, nie zawierają żadnych sprzeczności i tworzą jednolitą całość. Zostały również udokumentowane w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu. Precyzyjnie określa ona markę spożywanego przez obwinionego piwa, jego pojemność i naczynie (butelka), w którym się znajdowało.

Z tych względów są dla Sądu wiarygodne i stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Świadkowie M. C., A. M. i P. S., to znajomi obwinionego, którzy wspólnie z nim bawili się tej nocy we W.. Przyznali jednak w swych zeznaniach, że policjanci nie podjęli interwencji wobec wszystkich osób, w otoczeniu których przebywał obwiniony, lecz skierowali się bezpośrednio do T. K. (1). Jego przeszukali i wylegitymowali. Wprawdzie świadkowie ci nie wiedzieli z jakich powodów podjęto przeciwko obwinionemu takie działania, lecz okoliczność ta wynika z zeznań funkcjonariuszy policji. Także T. K. (2) potwierdził, że policjanci w czasie interwencji zarzucali mu spożywanie alkoholu w miejscu do tego nieprzeznaczonym i z tego powodu zaproponowali przyjęcie mandatu karnego.

Zachowaniem swoim obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 43 ust. 1 w zw. z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości. Spożywał bowiem alkohol w postaci piwa w miejscu objętym zakazem spożywania napoi alkoholowych (podwórze, przy ulicy (...)), a odrzucając butelkę na widok nadchodzących funkcjonariuszy Policji, zanieczyścił miejsce publiczne.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce, czas jego popełnienia oraz rodzaj naruszonych elementarnych zasad współżycia społecznego to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając obwinionemu karę grzywny.

Jest ona współmierna do stopnia jego zawinienia, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoleń na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznego jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania. Sąd nie widział możliwości orzeczenia łagodniejszej formy kary, ani - tym bardziej - odstąpienia od wymierzenia kary, bądź poprzestania na zastosowaniu wobec obwinionego środków oddziaływania wychowawczego. T. K. (1) nie wyraził bowiem jakiegokolwiek skruchy i w centrum miasta, w otoczeniu wielu innych osób, demonstracyjnie spożywał alkohol.

Uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary, które mają stanowić adekwatną względem popełnionego czynu represję wobec sprawcy oraz piętnować w oczach społeczeństwa zachowanie, którego obwiniony się dopuścił. Sąd wyraża jednocześnie przekonanie, iż orzeczonej karze spełni swoje zadanie w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć T. K. (1) niewłaściwość jego zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 627 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.